

БРЫЛЕЎСКІ Летапіс

№ 25 (44)
лістапад
2007 г.

ІНФАРМАЦЫЙНА - ГРАМАДСКІ БЮЛЕТЭНЬ

Выдаецца
з мая 2006 г.

ПАТОП

с.2

паззія

с.3

са святам!

с.4-5

ІМЁНЫ НУМАРУ

Жана Жылінская
Тамара Аўсяннікава
Ала Яцкова
Аляксандра Кана плёва
Алена Брыткіна
Настасся Гроерава
Любоў Шастакова
Галіна Жукава
Тацяна Філімоўніца
Любоў Цымлякова
Ірына Дудар
Крысціна Ляўтка
Вольга Майбурава
Вольга Вараб'ёва
Кацярына Арцёмава
Аліна Арцёмава
Надзея Паскакухіна
Віктар Крыванос
Віктар Галіноўскі
Рыгор Дзятлаў

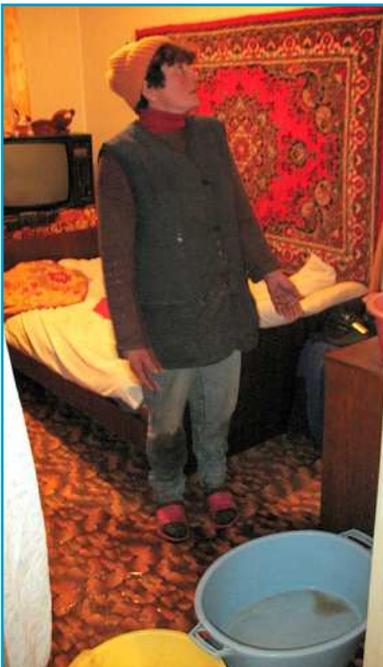

19/11/2007

ПАТОП

«...Через семь дней воды потопа пришли на землю. И лился на землю дождь сорок дней и сорок ночей. И усилилась вода на земле чрезвычайно, так что покрылись все высокие горы, какие есть под всем небом. И лишилась жизни всякая плоть, движущаяся по земле, и птицы, и скоты, и звери, и все гады, ползающие по земле, и все люди.

Всё, что имело дыхание духа жизни в ноздрях своих на суше, умерло...»

Пабачыўшы што робіцца ў кватэры Жаны і Міхаіла Жылінскіх (вул. Юбілейная, д. 6 кв. 8), адразу ўспомніліся гэтыя вядомыя радкі з Бібліі. Паўднёвая адліга растапіла снягі, што ляжалі на даху дома, і пачаўся натуральны патопа. Гаспадыня ледзь паспявала збіраць вадку, якая цурком лілася са столі. Пра рамонт, што быў у кватэры не так даўно, можна не ўзгадваць. Электрычная праводка знаходзіцца ў непасрэднай блізкасці да водных патокаў, і ў любы момант “кароткае” замыканне можа справаваць пажар. А гэ-

19/11/2007

та ўжо будзе вялікай праблемай для ўсяго дома.

Гніе апорная сцяна, і пліты перакрыцця могуць аднойчы “папаў зці”. Але на неаднаразовыя звароты Жылінскіх да работнікаў “Жылкамгаса” у адказ чуецца: “Чакайце!” Чаго? Пакуль дом паваліцца? Тады сапраўды будзе біблейская трагедыя...

Мікола ЯЦКОЎ.

19/11/2007

19/11/2007

Жана Жылінская: “Не ведаю ўжо што рабіць!”

"Радкі кладуцца на лісток паперы..."

Клуб паэзіі і журналістыкі пад кіраўніцтвам Тамары Пятроўны Аўсяннікавай Дома дзіцячай і юнацкай творчасці "Эверэст" робіць вельмі добрую справу -- дадуць школьнікаў да прыгожага пісьменства. Тут і заняткі творчасцю, і сустрэчы з літаратарамі. Адна з такіх сустрэч адбылася 23 лістапада 2007 г. у магілёўскай школе № 37, дзе прынялі ў дзел член Саюза беларускіх пісьменнікаў, паэт Мікола Яцкоў і бібліятэкар Брылеўскай сельскай бібліятэкі Магілёўскага раёна, паэт Ала Яцкова. Яны расказалі пра свое творчыя шляхі, чыталі вершы. У адказ сябры клубу паэзіі чыталі свае вершаваныя радкі. У Аляксандры Канаплёвай у кожным радку - лета:

*Лето наступило,
Всё цветёт вокруг,
Солнце озарило
Дом, и лес, и луг.
Улыбнись, мой друг!..*

Алена Брыткіна задуменна ўглядзелася ў старажытнасць:

*Милая Клио! Поведай и сторию!
Красивая Эрато!*

Сыграй мне на лире!

*Веселая Талия! Покажи мне
комедию!..*

*Очень грустно стало жить
в этом мире...*

А ў радках Настассі Гроеравай пачулася сапраўдная японская меладычнасць:

*На сером фоне
выделяются дома.
Дождик моросит.
Скучно мне...*

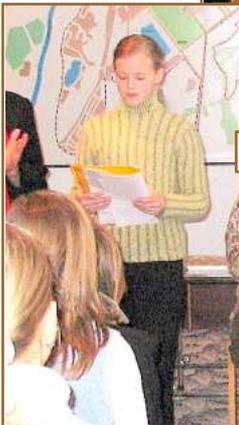
Цікава было даведацца, што сярод актыўных удзельнікаў гэтага творчага аб'яднання ёсць і хлопцы -- Лявон Юрчанка і Юрась Марчанка, якія плённа займаюцца музыкай і маюць пэўныя набыткі ў такой складанай справе, як песенная творчасць.

Вельмі добра, што маладыя творцы маюць магчымасць рэалізаваць свае здольнасці. І ёсць упэўненасць у тым, што ў хуткім часе ў поўны голас загучыць тут мілагучнае беларускае слова. Бо існуе натуральная абавязковасць, якая ўзнікае на шляху кожнага, хто вырашыў звязаць свой лёс з прыгожым пісьменствам, -- ад першай рускамоўнай вершаванай прыступкі да вышынь беларускага паэтычнага Слова. Так было, так ёсць і так будзе.

Аліна САВІЦКАЯ.

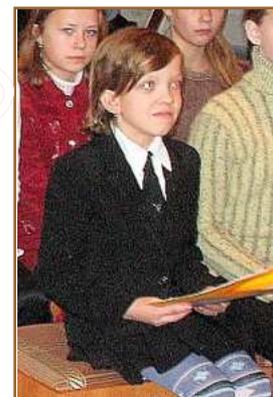
Тамара Аўсяннікава прадстаўляе Алу і Міколая Яцковых.

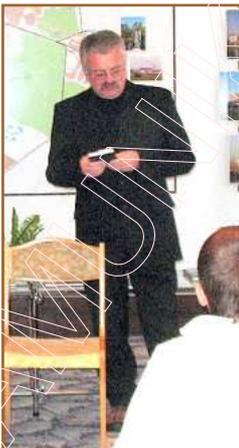
Верш чытае
Настасся Гроерава.

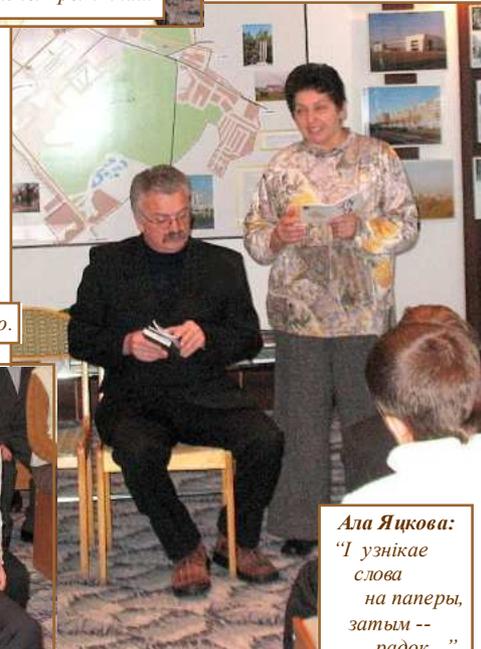
Натхненне
Алены Брыткінай.

Аляксандра Канаплёва
рыхтуецца да выступлення.

Мікола Яцкоў пра сябе і паэзію.

Ала Яцкова:
"І узнікае
слова
на паперы,
затым --
радок..."

Лявон Юрчанка і Юрась Марчанка
заўсёды сур'ёзна ставяцца да творчасці.

**Фотаздымкі
Кацярыны ЮШКЕВІЧ.**

Вялікі дзякуй

18 лістапада ў Брылеўскім Доме культуры адбыўся святочны канцэрт, прысвечаны Дню работнікаў сельскай гаспадарчай галіны. Вівальнымі словамі да прысутных звярнулася начальнік вытворчага ўчастка Валянціна Васільеўна Ляўтка. Ва ўрачыстым атмасфэры ў складзе Любові Шапкавай, Таццяны Філімоненка, Галіны Жукавай і Любові Цымляковай выканалі песні "Касіў Ясь канюшыну", "Назваюць мяня некрасивою" і "На гарэ вярбіца". Добра прагучалі песні ў сольным выкананні Любові Шапкавай ("Белым снегам", "Каліна") і Галіны Жукавай ("Одинокая гармонь"). Украінскія народныя песні "Под чері дівчата" і "Самогон" з пачуццём выканала Ірына Дудар. Эстрадная частка канцэрта складалася з выступлення танцавальнага калектыву, у якім удзельнічаюць Вольга Вараб'ёва, Надзея Паскакухіна, Кацярыны і Аліны Арцэмавы. Гучалі і сучасныя песні ў выкананні Вольгі Майбуравай ("Дівочка, якая хотела счасця"), Крысціны Ляўтка ("Я ў твоіх ног") і Кацярыны Арцэмавай ("Улетаю"). Прычым, Аліна Арцэмава прадумала харэаграфічную пластыку песні сваёй сястры Кацярыны, і атрымала на гэтую навуку сумесную кампазіцыю. Усхвалявала слухачоў песня "Я прыеду к тебе, мая мама", якую і сваёй маме, і ўсім іншым прысвяціла Крысціна Ляўтка. Не абыйшлося і без прэм'ер: упершыню прагучалі некалькі песен Мікалая Яцкова – "Едзіны друг" (верш Аляксандра Казекі) у выкананні Алы Яцковай і Мікалая Яцкова, "Не прадавайце дом бацькоў" (верш Пётра Ковіча) і "На беразе тым" (верш Сяргея Законнікава) у выкананні Мікалая Яцкова.

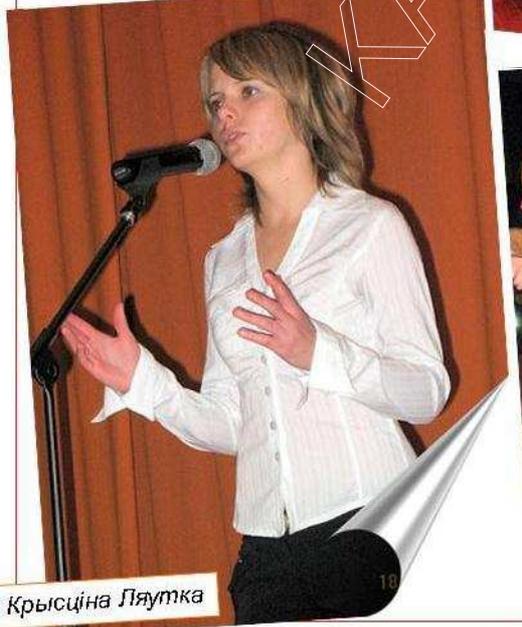
Прагучаўшыя напрыканцы апладысменты сталі адзнакай удзячнасці самадзейным артыстам. І было бачна, што публіка вельмі любіць і прымае гэты канцэрт узнёсла ахутаў гэты асаблівы дзень сапраўдным святочным настроем.

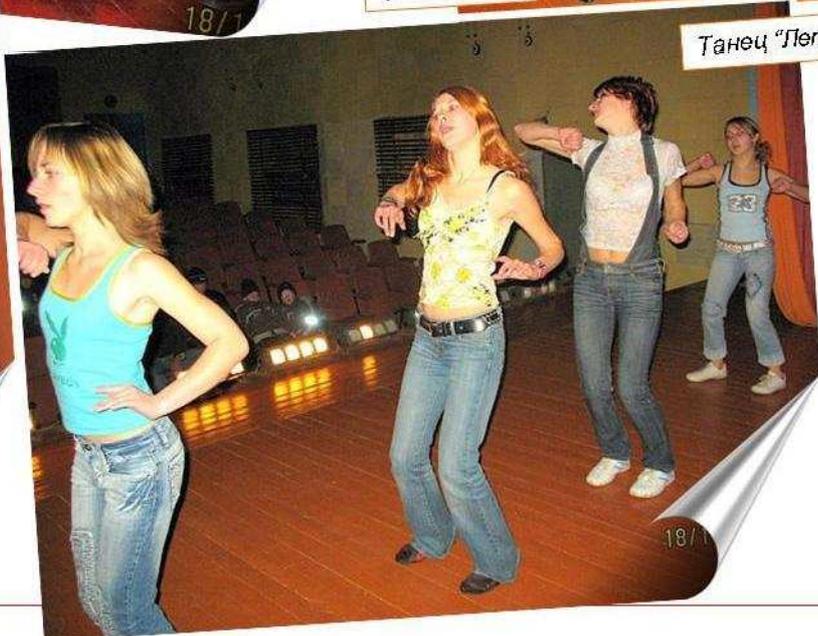
Ансамбль "Любава"

Ірына Дудар

Крысціна Ляўтка

Танец "Лета"

За вашу працу!

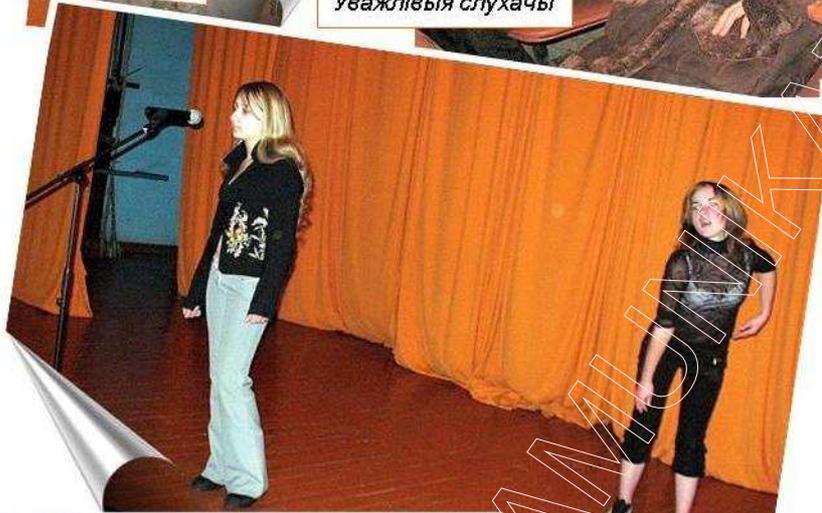
ркі. 3 пры-
альны ан-
наў міла-
ыкананні
утілі ку-
вальнага
я песні ў
цёммавай
я цудоў-
і мамам
іствен-
ўла Са-
апана-

Вольга Майбурава

Уважлівыя слухачы

Кацярына і Аліна Арцёмавы

Галіна Жукава

Любоў Шастакова

Танец "Не пара"

МОГИЛЕВСКАЯ
 ПРАВАДА

16 ноября 2007 г.

Барометр для СПК "Ильковичи"

Барометр в диспетчерской мехдвора СПК «Ильковичи» Бельничского района в день нашего приезда показывал «переменно». Погода и впрямь то пробирала до костей морозным ветром, то сыпала снежком. «Конечно, хотелось бы, чтобы барометр чаще показывал «ясно», - говорит председатель СПК Виктор Кривонос. -- Но так не бывает, да и жить тогда неинтересно. По мне так лучше «шторм»!»

Барометр» жизни самого Виктора Александровича (подполковника запаса, бывшего спецназовца, воевавшего в Афганистане) как раз чаще «шторм» и показывает. Вот и с 3 марта 2007-го Кривонос возглавил СПК «Ильковичи», где дела до этого шли ни шатко, ни валко. Ситуация осложнялась ещё тем, что 3 года назад к хозяйству присоединили нерентабельный колхоз им.Энгельса. Здесь уже, кажется и не меч-

тали о современной технике, оборудование было изношено донельзя, фермы дышали на ладан... Но главное -- люди не видели перспективы!

С теми, кто грешил разгильдяйством и пьянством, новое руководство рассталось быстро. Остальных удалось убедить, что нужно жить и надеяться только на свои силы. СПК «Ильковичи» совершил за эти 9 месяцев настоящий прорыв. Причём прибавил по многим позициям не на 5-10, а на 40-50%!

-- В этом году получили более 4 тысяч тонн зерна -- на тысячу тонн больше прошлогоднего, и по результатам уборочной заняли 4 место в районе, -- рассказывает Виктор Кривонос. -- Это стало возможным благодаря тому, что поработали с агротехникой, семенами, удобрениями, средствами защиты. Впервые в истории хозяйства механизатор Николай Авдеенко, отличившийся на заготовке кормов, представлял район и область на республиканском фестивале ярмарке «Дожинки-2007». И привёз из Речицы денежную премию, DVD-проигрыватель и современную газовую плиту. Это стало стимулом в работе и для других толковых механизаторов. «Есть уже задел на будущий год» -- считает Виктор Кривонос. Брат Николая -- Иван Авдеенко -- заготовил около 8 тысяч тонн сенажа. Александр Рябчиков работал на кормозаготовке, уборке, сейчас опять сел на МТЗ. Это у него в уборочную была самая высокая за-

плата по хозяйству -- 2 миллиона 800 тысяч рублей. Владимир Киселёв в одиночку убрал, вытербил и спрессовал лён на ста гектарах Лео-нид Зайцев вообще пошёл на рекорд: за полтора суток вспахал 56 гектаров! «Заметьте, его никто не заставлял это делать, -- рассказывает Виктор Кривонос. -- Это ответственные люди! Трудяги! И живут достойно, машины покупают...»

Впрочем, если у тех, кто грешил пьянством, появилось стремление вырваться из прошлой жизни, руководство СПК тоже всегда идёт навстречу. «Я ему не то что одну, обе руки протяну! -- уверяет Виктор Кривонос. -- Вот недавно ко мне две дочки обратились: сами почувствовали, что уже дошли до «финиша», и закодировались. Просили им выпить аванс. Мне не надо их бумажек, подтверждающих кодирование. Если нормально стали после этого работать -- спасибо! Людей ни в коем

случае нельзя бросать. С ними надо встречаться, разговаривать, убеждать, знать личные проблемы, психологию каждого. Я всегда работникам хозяйства говорю: вот вы, допустим, своровали топливо, насос, колесо, где-то их продали. А дальше что? Вырастут ваши сыновья и спросят: «Папа, а почему это у нас в хозяйстве ничего нет?» А вы наберитесь мужества и скажите: «Сынок, это я разворовал, пропил...» Пусть каждый задумается. И я вам скажу: срабатывает!

Появившиеся средства хозяйство вложило в ремонт: в этом году привели в порядок два телятника на 500 голов. По сути, старыми от них остались только стены. Крыши, внутренняя начинка, станки для содержания молодняка -- всё новенькое. Но это не только благодаря деньгам, а ещё -- стремлению и желанию сделать свою жизнь достойнее, улучшить условия труда. Да и невозможно развиваться, повышать численность

скота, не вкладывая ни рубля. Комфортнее станет работать и механизаторам: теперь в мастерской делают шатровую крышу. В перспективе на мехдворе появится и русская баня»

Виктор Александрович Кривонос

Может, на общем фоне перемен и приобретений это и мелочь, но

именно с приходом нового руководства в хозяйстве, наконец, появились факс и современный компьютер. На капремонте находится сейчас и административное здание. Его помещения будут отапливать небольшая котельная, которую возвели рядом.

-- Резервы есть, ни к чему просто плыть по течению, -- уверен Виктор Кривонос. -- Например, нам в этом году миллион рублей дала свиноферма. И не только благодаря соблюдению технологии кормления и содержания. Сработал ещё и человеческий фактор. Свиноарки трудятся на совесть. А мы их поощряем: добилась работница за квартал свыше 550 граммов привеса на телятах -- бесплатно получает до 100 кг телёнка живым весом. Свиноарки получили привес, приплод, сохранили молодняк -- им в качестве премии по два поросёнка. Так же и механизаторы. В сезон они заняты, вспахать и убирать свои приусадебные сотки некогда. У нас всё это делается централизованно. А когда у человека нет дома шума и скандалов, он и на работе потом готов трудиться с отдачей.

Сейчас в составе делегации Минсельхозпрода республики Виктор Кривонос находится на сельскохозяйственной выставке в немецком городе Ганновере, знакомится с эффективным ведением хозяйства, но-

МВ
Магілёўскія
ведамасці

24.11.2007 г.

23 лістапада 2007 года на будаўніцтве Магілёўскай Ратушы адбылася

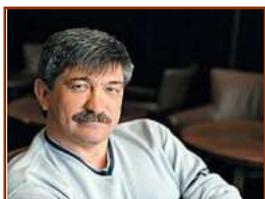
Так будзе выглядаць Ратуша.

закладка капсулы са зварогам да нашчадкаў: *"В год 740-летия Могилёва мы начинаем воссоздание Ратуши на том самом месте, где её когда-то возвели предки. Пусть возрождённая Ратуша станет достойным украшением города, наглядным воплощением уважения к его героическому прошлому. Создавая этот памятник для вас, дорогие потомки, передаём вам наказ Любите наш замечательный город на Днепре! Храните и приумножайте славные исторические традиции Могилёва! Неустанно трудитесь на благо Беларуси!"*

Аптыміст – гэта той чалавек, які на апошнія грошы купляе кашалёк.
Люк Вавенарз (1715 - 1747), французскі пісьменнік, мараліст.

**АРГУМЕНТЫ
ИФАКТЫ** ВАША ГАЗЕТА
№ 47, 2007 г.

Кинорежиссёр с мировым именем **Александр СОКУРОВ** говорит:
"... В искусстве нет ни героев, ни вождей, ни "простых", "маленьких" людей. Есть человек в искусстве, как и в жизни. Гитлер – не герой, не сверхчеловек. Это тот, кто может встретиться вам, когда вы спускаетесь по лестнице. Вождями не рождаются. Однако всякий, получающий большую власть, начинает играть героя, актёрствовать, придумав себе роль. У тиранов нет "режиссёра", они не видят себя со стороны. Может быть, народ - это "режиссёр". К сожалению, власть и интеллигентность, нравственность, мораль несовместимы. Нравственно-интеллектуальная личность высочайших качеств – вот это был бы вождь!"

Живи жизнью своего города!
ВЕСНИК
16.11.2007 г.

► 15 минут смеха в день снижают риск сердечных заболеваний и весьма полезны для здоровья и внешности. 10-минутная порция смеха равноценна 3 минутам физических упражнений. За это время расходуется 50 ккал (столько же в дольке

Брылеўская бібліятэка інфармуе...

шоколада). За год ежедневных подобных упражнений можно дополнительно сбросить 2 кг.

► Чтение художественной литературы нормализует сердечную деятельность и даже помогает бороться со стрессами.

**НАРОДНАЯ
ГАЗЕТА**

24.10.2007 г.

ДЗВЕРЫ – месца ўваходу і выхаду з хаты, своеасаблівая мяжа паміж жылой прасторай і падворкам.

• У час пахавання дзверы трымалі адчыненымі да таго часу, пакуль з хаты не вынесуць труну з нябожчыкам. Пасля гэтага дзверы зачынялі, а часам і замыкалі, каб душа памерлага не магла вярнуцца назад.

• Існавала строгае правіла: тыя, хто прыйшоў развітацца з памерлым, павінны выйсці з хаты праз тыя дзверы, праз якія і ўваходзілі.

• На правілах народнай культуры, у паўсядзённым жыцці смецце ў хаце неабходна было месці ад далшняй сцяны да дзвярэй. У адваротным выпадку лічылася, што дачка не выйдзе замуж. І толькі ў час пахавання парушалася гэта традыцыя: смецце мялі ад дзвярэй да цэнтра хаты.

• Асаблівая ўвага надавалася дзвярам у час вяселля. Калі ў сям'і былі яшчэ незамужнія сёстры і нежанатыя браты, нявесце не дазвалялася зачыняць дзверы бацькоўскай хаты. Інакш яны ніколі не створаць сваю ўласную сям'ю і назаўсёды застаюцца ў бацькоўскай хаце.

• Свякроўка, калі маладыя ўваходзілі ў хату, зачыняла дзверы спінай, тым самым быццам бы закрывала нявестку ў сваёй хаце назаўсёды.

• Дзверы выступалі і ахоўным сімвалам хаты і ўсіх тых, хто за імі жыў. На дзвярах малявалі ці выпальвалі крыжы на Хрышчэнне, на Вялікдзень, у дзверы ўтыкалі рэчы - абярэгі (іголку, нож, відэлец і г.д.), над імі замацоўвалі падкову, упрыгожвалі траецкімі і купальскімі травамі, вянкамі.

• Пасля святаў, у выпадку эпідэміі, а таксама ў пэўныя дні года неабходна было абпыркаць дзверы святой вадой, каб "змыць" усе чараўніцтвы і беды.

**Віктар
Іванавіч
Галіноўскі
(1924 – 2007)**

20 лістапада 2007 г. на 84-м годзе жыцця памёр Віктар Іванавіч Галіноўскі.

Ён нарадзіўся 28 лютага 1924 года ў в.Канстанцінаўка. З маленства цягнуўся да ведаў, і лёс прывёў яго ў Магілёўскае педагагічнае вучылішча, а потым і ў Магілёўскі педагагічны інстытут. Пачаўшаяся Вялікая Айчынная вайна вымусіла Віктара Іванавіча пакінуць сцены інстытута і пазвала ў бой. Вогненныя дарогі загартавалі характар, а на грудзях заіхацелі ордэны “Красной Звезды”, “Отечественной войны”, медалі “За отвагу”, “За взятие Берлина”, “За победу над Германией”.

Падмірным пасляваенным небама Віктару Іванавічу давялося шмат гадоў вучыць дзетак – у Шагчыцкай пачатковай і ў Мастоцкай сярэдняй школах. Шмат сіл і

ведаў забірала грамадская праца – Віктар Іванавіч быў дэпутатам Мастоцкага і Брылеўскага сельсаветаў, узначальваў Мастоцкі сельскі Савет, працаваў сакратаром партарганізацыі і наменнікам старшыні калгаса імя Заслонава Магілёўскага раёна. Заўсёды быў разам з народам, карыстаўся вялікім аўтарытэтам сярод тых, хто яго ведаў.

Упэўнена і мудра збудаваў Віктар Іванавіч сваё ўтульнае сямейнае гняздо, адкуль у жыццё паляцелі трое дзяцей, чацвёра ўнукаў і трое праўнукаў.

Жыццёвы шлях завяршыўся, і засталася ўдзячная добрая памяць пра цудоўнага чалавека, які ніколі не стамляўся здзіўляцца прыгажосці нашага свету...

Бывайце, Віктар Іванавіч!
Бывайце, Настаўнік!..

АДНАВЯСКОЎЦЫ

**Рыгор
Конанавіч
Дзятлаў
(1938 – 2007)**

18 лістапада 2007 года на 70-м годзе жыцця памёр Рыгор Конанавіч Дзятлаў.

Ён нарадзіўся 8 студзеня 1938 года ў в.Качурына ў вялікай сям’і Конана Фядотавіча і Мар’яны Гардзееўны Дзятлавых, – быў самым малодшым, сёмым па ліку. І з самога дзяцінства добра зведаў усю неабсяжнасць сялянскага жыцця. Пасля заканчэння Брылеўскай школы пайшоў працаваць механізатарам у калгас імя Ільіча, і ўсё свае веды і вопыт аддаў складанай працы хлебараба.

На жаль, не здолелася ў Рыгора Конанавіча пабудаваць сямейнае гняздо, не давялося пачуць звонкія галасы сваіх дзяцей і ўнукаў.

У сваіх ўзаемаадносінах з навакольным сусветам ён заўсёды імкнуўся да разважлівай нетаропкасці, дабрыні і паразумення. І такая глыбінная беларуская памяркоўнасць заўжды знаходзіла свой станоўчы водгук у аднавяскоўцаў.

Цяжкая хвароба незваротна забрала ў Рыгора Конанавіча тое, што магло б здзейсніцца. Але ён годна прайшоў свой, пазначаны лёсам, шлях і пакінуў пасля сябе нешматслёўную, добрую памяць.

Бывай, сябра!..

АДНАВЯСКОЎЦЫ

Інфармацыйна-грамадскі бюлетэнь для жыхароў Брылеўскага рэгіёна і наваколя.

Распаўсюджваецца бясплатна.
Наклад 50 асобнікаў.

Адрас для карэспандэнцыі:
213107 Магілёўскі раён п/а Брылі
тэл. маб. +375293732886
e-mail: bryli@mail.ru
© “Брылеўскі летапіс”, 2007

Заснавальнік
і рэдактар
**Мікола
ЯЦКОЎ**